

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๖/๒๕๕๘

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

อบ..ลม

นายทองดี ข้าราชการ ได้ยืมเงินราชการและลงชื่อในโครงการอบรมโดยเป็นผู้เสนอโครงการอบรมทางด้านสุขภาพ รวมจำนวน ๒ วัน นายทองดี ได้จัดทำเอกสารหลักฐานขออนุมัติเบิกจ่ายเงินตามโครงการอบรม ส่งให้กับฝ่ายการเงินเพื่อหักล้างเงินยืม สำหรับเป็นค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม เป็นเงินจำนวน ๑๐,๖๐๐ บาท โดย

ลายมือชื่อของผู้เข้ารับการอบรมในเอกสารประกอบการหักล้างเงินยืม นั้น มิใช่เป็นลายมือชื่อที่แท้จริงของผู้เข้ารับการอบรมแต่เป็นลายมือชื่อปลอม และมีได้มีการจัดอบรมตามโครงการดังกล่าวแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนายทองดี ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ล้วนปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ชีวิตรันทศ

นายสุวรรณ ข้าราชการ เป็นพยาบาล มีหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงิน ค่ารักษาพยาบาลในระหว่างที่ต้องอยู่เวรปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรือวันหยุดราชการ

นายสุวรรณ ได้อยู่เวรวันเสาร์-อาทิตย์ และได้รับเงินค่ารักษาพยาบาลจากผู้ป่วย และเงินส่วนต่างค่าห้องพิเศษที่เกินสิทธิ รวมเป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท แต่ไม่บันทึกข้อมูลเวชระเบียนผู้ป่วยลงในระบบคอมพิวเตอร์และไม่ออกใบเสร็จรับเงิน ทั้งนี้ นายสุวรรณ เคยให้การรับว่า

ตนได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้จ่ายเนื่องจากมีความจำเป็นในครอบครัว

พฤติการณ์ของนายสุวรรณ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

อนึ่ง แม้เงินที่ทุจริตดังกล่าวจะเป็นเงินจำนวนไม่มาก แต่มติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ได้กำหนดมาตรฐานการลงโทษกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยให้ลงโทษ “ไล่ออกจากราชการ” แม้จะนำเงินที่ทุจริตมาคืนหรือมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ ก็ไม่อาจลดหย่อนโทษ เป็น “ปลดออกจากราชการ” ได้

รอดวินัย

นายสมชาย ข้าราชการได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ หลังจากนั้นประมาณ ๔ เดือน ทางราชการจึงทราบว่าในระหว่างที่นายสมชาย รับราชการอยู่ นายสมชายได้ทำสัญญารับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับแพทย์ที่ไม่ทำ

เวชปฏิบัติส่วนตัวโดยขอเบิกเงินและรับเงินต่อเนื่องเป็นเวลา ๘ เดือน เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท และในระหว่างที่รับเงิน นายสมชาย ได้เปิดคลินิกรักษาผู้ป่วยอยู่ที่อีกอำเภอหนึ่งโดยใช้ชื่อคลินิก

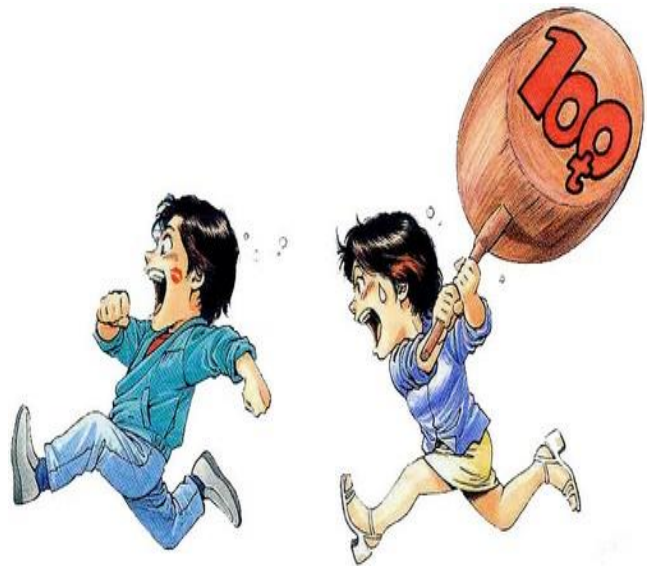

เป็นชื่อของผู้อื่น ต่อมาจังหวัด ได้มีคำสั่งลงโทษปลด นายสมชาย ออกจากราชการ กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา

๘๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ปรากฏว่าคำสั่งลงโทษปลดนายสมชาย ออกจากราชการ นั้น เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่พ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญไปแล้วนั้น จะกระทำไม่ได้ ต้องเข้าเงื่อนไข ๒ ประการ ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ กล่าวคือ ประการที่ ๑ ต้องมีการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญ

ผู้นั้นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ ประการที่ ๒ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีการกล่าวหา นายสมชาย ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลังจากนายสมชาย ได้ออกจากราชการไปแล้ว ซึ่งขณะที่ถูกกล่าวหา นั้น นายสมชาย ไม่มีสภาพการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ แม้จังหวัดจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นายสมชาย ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พ้นจากราชการก็ตาม ก็ไม่ครบเงื่อนไขทั้งสองประการดังกล่าว กรณีจึงเป็นการดำเนินการทางวินัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น จึงต้องเพิกถอนคำสั่งลงโทษปลด นายสมชาย ออกจากราชการ อนึ่ง กรณีนี้ได้มีการแจ้งความดำเนินคดีอาญาแก่นายสมชาย ในเรื่องที่ชอบเบิกเงินและรับเงินดังกล่าวแล้ว

ภาษาพ้อขุน

นางบุญทึ่ง ข้าราชการ มาปฏิบัติงานแต่ไม่ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ และได้ขาดราชการไม่ติดต่อกันจำนวน ๒ ครั้ง รวม ๒๕ วัน นอกจากนี้ยังแสดงอารมณ์โกรธต่อเพื่อนร่วมงานโดยใช้มือทุบที่โต๊ะทำงาน พร้อมพูดจาเสียงดังใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า “กู” ตลอดเวลา

และพูดว่า “จะใช้ตีนถีบปากนานแล้ว” และ ยังพูดข่มขู่เพื่อนร่วมงานอีกว่าจะใช้อาวุธปืน จุด ๓๘ ยิงให้ตาย ด้วย

พฤติกรรมของนางบุญทึ่ง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน

และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ๘๒(๕) ๘๒(๗) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๓ เดือน

ยาแรง

นายบุญยืน ได้นำยาส่วนตัวไปให้บริการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยบนสถานีอนามัย และเรียกเก็บเงินค่ายาเป็นของตนเอง โดยได้ฉีดยาเข้าที่สะโพกและให้ยาเม็ดไปรับประทาน คิดค่ายาส่วนตัว ๑๐๐ บาท เมื่อผู้ป่วยกลับบ้านและรับประทานยา ไปประมาณ ๓๐ นาที ผู้ป่วยก็มีอาการวิงเวียน อาเจียน หน้ามืด อ่อนแรง ญาติจึงนำส่งไปรักษาที่โรงพยาบาลชุมชน เนื่องจากมีอาการช็อคและหมดสติ

พฤติกรรมของนายบุญยืน ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา ๘๓(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๒ เดือน

เพราะเมา

นายแสงโสม ได้ขาดราชการไม่ติดต่อกัน รวมจำนวน ๓ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ จำนวน ๑๕ วัน ครั้งที่ ๒ จำนวน ๒ วัน และครั้งที่ ๓ จำนวน ๔ วัน รวมทั้งหมด ๒๑ วัน โดยนายแสงโสม อ้างว่าตนป่วยด้วยอาการปวดท้องบิด เป็นไข้ ไม่ได้ไปพบแพทย์เนื่องจากไปไม่ไหว ตนอยู่คนเดียว เลยต้องนอนพักอยู่ที่บ้านพักกินยาลดไข้และยาสามัญประจำบ้านเท่าที่มี วันหนึ่ง

นายแสงโสม ได้เข้ามาปฏิบัติงานในช่วงบ่าย แต่ ลักพักก็หลับไปนอนพักที่เรือนไม้ซึ่งเป็นที่พักของ พนักงานขับรถยนต์ของสำนักงาน จากนั้น สองวัน หัวหน้างานได้ให้เพื่อนร่วมงานติดตามไปดู นายแสงโสมที่บ้านพักก็พบว่านายแสงโสม นอนดูทีวีและมีอาการเมาอยู่ที่บ้านพัก โดยนายแสงโสม บอกว่าตนไม่สบาย

พฤติการณ์ของนายแสงโสม ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๕) และ มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๒

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๓๔๐/๒๕๔๙ การกระทำอื่นใดที่ได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง จะต้องพิจารณาถึงเกียรติของข้าราชการผู้นั้น และความรู้สึกของ สังคมที่มีต่อการกระทำของผู้นั้น ประกอบกับเจตนาในการกระทำ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ของ ผู้นั้นว่าได้กระทำการอันทำให้ราชการได้รับความเสียหายต่อภาพพจน์ชื่อเสียงหรือไม่ การที่ ข้าราชการมีพฤติการณ์และการกระทำอันเชื่อได้ว่าเป็นชู้กับภรรยาของผู้อื่นถือว่ากระทำการ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง การสั่งลงโทษไล่ข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

รวบรวมและจัดทำโดย นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)

นางสาวอัชชา ไชยชนะ นิติกร

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข